

Han var paa Blaagaard Seminarium efter Fars Anbefaling. Far havde gennem flere Aar sommetider læst Sprog med unge Karle om Vinteraftenerne: Peder Bjerg, Søren Vestergaard, Niels Peter Gravengaard, som senere blev Præst i Amerika, og Anders. Jeg har glemt at fortælle, at Far engang imellem fortalte Verdenshistorie for os Børn, og Mor lyttede vist ogsaa, hun og jeg sad med Strikketøj. Det var gode Timer, og jeg husker en Del af Oldtidshistorierne endnu. Nu blev Drengene sendt i Skole til Bjerg. Far vilde selv læse med mig, men det gik ikke saa godt, ingen af os havde Lyst til det, og det blev vist kun til nogle faa Gange, hvor jeg sad bag ved Far og læste Byerne op fra Kortet, f.Eks. Det fik hurtigt Ende. Jeg var saa meget som muligt ude at arbejde i Marken, hvilket ikke passede Bedstemor som vilde, at jeg skulde være huslig og især have med Haandarbejde at gøre, men det morede mig ikke. Far holdt vist med mig i det Stykke, han kunde jo bruge mig i Marken, ligesom Drengene ogsaa blev sat i Sving der. Fastrene arbejdede paa at faa en "dannet" Pige til os som Husbestyrerinde, der var lidt Tale om en Søster til Morten Pontoppidan. Jeg var meget bange for at faa en "Prøken", og jeg tror ogsaa, Far vilde helst holde den gaaende med almindelige Piger. Vi var jo klar over, at Bedstemor skulde tilbage til København inden Vinteren. Far valgte saa Kirstine Mortensen, som var Husbestyrerinde hos Lærer Futrup i Vostrup. Hende holdt jeg af. Hun gav mig noget af den Kærlighed, som jeg af og til længtes efter siden Mors Død. Naa, jeg kom jo til Nebel til November som Barne pige for Gustav om Formiddagen og Skoleelev om Eftermiddagen. Det gik ikke videre godt, og jeg løb hjem Nyt-aarsaften. Faster Eva gav mig dog Tøjet paa. Saa mig ud af Døren, da jeg stortudende gik hjemad. Grunden var, at Faster Marie vilde, at jeg skulde blive i Nebel Nyt-aarsaften. Saa var jeg hjemme i Januar og en Del af Februar, og da var Kirstine god ved mig og os alle. Far var en Del ude, synes jeg. Maaske paa Foredragsrejser. Saa sad vi i Mørkningen omkring Kirstine og Karlen Hans Blok, og hun lærte os mange Sange. Lidt sentimentale maaske, men det trængte jeg vist til som Afveksling til den lidt graa Hverdag: "Jeg elsker Havet", "Hvorfra kommer du lille Stjerne", "Du brune Hjort ved Træets Rod", "Mit Hjerte er en Himmel graa", "Det gaar atter hjemad til den lille By", "Det var mørkt og koldt derude", "Julebudet", jeg kan dem alle endnu og mindes de Aftener med Glæde.

Far sang ikke med os den Vinter, men læste sommetider højt for os om Aftenen. - Naa, saa kom jeg igen til Nebel, men denne Gang kun som Skoleelev og gik hjem hver Lørdag Eftermiddag og derover igen Mandag Morgen. Men det er en anden Historie.